

Nr 278

Av herr **Andersson** i Björkäng m. fl., om utökning av antalet elever vid skogsmästare- och skogsskolor.

Behovet av bättre skogsvård har framhållits i många olika sammanhang under senare tid. Frågan aktualiserades alldeles speciellt genom den till fjolårets riksdag väckta motionen angående en reformering av skogslagstiftningen, den s. k. Sköldska skogsmotionen (motion nr 175 i andra kammaren).

Redan tidigare hade en del av de i nämnda skogsmotion gjorda påpekandena framförts i debatten. Vi vill endast erinra om Sveriges skogsägareföreningars riksförbunds underdåniga skrivelse till Konungen i december 1954 med däri framförda synpunkter. Redan i nämnda skrivelse förutsattes bland annat en upprustning inom skogsägarföreningarna »med för ändamålet kvalificerad personal». Därmed avsågs personal med sådan utbildning, att de kunde delta i den effektivare skogsvårdsverksamhet som organisationen var beredd att på olika sätt understödja.

Intresset för god skogsvård har sålunda ökat väsentligt inom bonde-skogsbruket under de senaste åren. Anledningarna till detta ökade intresse för ett effektivare brukande av skogen torde vara flera. En väsentlig anledning är utan tvekan skogsprodukternas — och därmed skogstillgångarnas — högre värde i jämförelse med motsvarande värden i tidigare skeden.

Detta skogsägarnas intresse för en god skogsvård tar sig i dessa dagar många påtagliga uttryck. Dels har givetvis skogsägarnas självverksamhet i skogen ökat i hög grad. Denna självverksamhet har också blivit effektivare än tidigare, i samma mån som skogsägarna genom undervisning vid skogsbetonade lantmannaskolor, vid skogsvårdsstyrelsernas skogsbruksskolor och genom andra kurser bibringats allt bättre kunskaper i skogens skötsel. Dels har självverksamheten numera i många fall kompletterats med ett gemensamt lösande av större skogsvårdsarbeten inom s. k. skogsbruksområden, organiserade genom skogsägarföreningarna. Dels har också skogsägarföreningarna i viss utsträckning ställt heltidsanställd arbetskraft till medlemmarnas förfogande utan att någon organiserad områdesbildning skett.

Genom denna nya aktivitet i bondeskogarna ställs större krav än tidigare på tillgången på utbildad personal såsom arbetsledare och instruktörer, i första hand ynglingar med skogsmästar- och skogvaktarutbildning. I den mån den nu aktuella verksamheten ytterligare utökas kommer behovet av

skolad personal att bli ännu större. Vi vill också erinra om att ett allt större behov av instruktörer synes föreligga för genomförandet av sådana instruktionskurser och studiecirkel i skogsvård, som anordnas i bygderna av olika ungdomsorganisationer i samarbete med skogsvårdsstyrelserna.

Tillgången på folk med skoglig utbildning synes f. n. vara knapp. För det fortsatta utbyggandet av den mera kvalificerade skogsvården inom bonde-skogsbruket skulle av allt att döma denna begynnande knapphet på skolad personal komma att utgöra ett svårt hinder — till avsevärt men för såväl den enskilde skogsägaren som för ett maximalt utnyttjande av landets skogstillgångar.

Denna fråga torde redan nu bära uppmärksammas. Erforderliga utredningar behöver nu verkställas, för att kommande behov av folk med skoglig utbildning skall i tid kunna kartläggas. I samband därmed bör lämpliga åtgärder, t. ex. antagande av flera elever i de skogligen utbildningsanstalterna, kunna diskuteras och beslutas.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla att en utredning skyndsamt verkställs för att — med beaktande av de i motionen anförda synpunkterna — utröna i vad mån det antal elever, som nu årligen utexamineras från skogsmästar- och skogsskolorna, behöver utökas för att motsvara det kommande behovet av personal med nämnda utbildning, och att riksdagen förelägges de förslag som utredningen må föranleda.

Stockholm den 25 januari 1957

Karl Andersson

i Björkäng

Dag R. Edlund

Einar Gustafsson
i Mem

Harry Wahrendorff
